

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 179. Puellæ Aurelianensis innocentia vindicata

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

Sæcul. XV. polis ac Siciliæ Regno, quod utrumque
 A.C. 1455. licet Sedi Apostolicæ obnoxium Rex sibi
 arrogaverat, ademisset, ac denique ibidem
 Ecclesiæ jurisdictionem reduxisset, sibi
 collationem beneficiorum vindicans, eo-
 quod Rex illa non raro subditis suis, vel
 propter ætatem, vel ruditatem, aut morum
 pravitatem indignis conferri curasset, vel
 ipsus auctoritate sua contulisset, parum
 sollicitus, cujus conditionis essent, qui ad
 ejusmodi beneficia ab eo obtainenda se
 fisterent, dummodo propriæ suæ utilitati
 satis prospectum esset, & pecuniæ of-
 ferrentur; Alphonso enim criminis daba-
 tur, imo communis jamjam rumor erat,
 quod is beneficium haud ullum esset ob-
 tenturus, qui non prius aurum Regi de-
 disset. En contentionis caussas, quæ
 summum Pontificem justa in Alphonsum
 indignatione commotum ostendunt; illi
 enim vel maxime incumbebat ejusmodi
 licentiis frænum injicere, ac propudosam
 rerum sacrarum nundinationem abolere.

§. CLXXIX.

Puellæ Aurelianensis vindiciae.

Bellefort.
Hij. Franc.
lib. 15. c. 16.

Monstrelet.
vol. 3.

Carolus Galliarum Rex putabat se sui
 nominis studio adstrictum, ut famam
 Aurelianensis puellæ redintegraret, quæ
 olim Anglis toto regno pulsis, Rothoma-
 gi ad rogum damnata obiit; quocirca
 Virgi-

Virginis hujus parentibus præcepit, ut ^{Sæcul. XV.}
 a Sede Apostolica judices peterent, qui-
 bus rei hujus examen committeretur ; ^{A.C. 1455.}

Callistus ad preces eorum negotium de-
 mandavit Archiepiscopo Rhemensi, nec-
 non Episcopis Parisiensi ac Constantiensi
 in Normannia, qui Rothomagi congre-
 gati caussam auditis plurimorum testi-
 moniis diligentissime discusserunt ; ac
 præprimis edictum vulgarunt, quo om-
 nes, quibus hujus judicij series nota es-
 set, ad diem vigesimam Decembris Ro-
 thomagi in aula Archiepiscopalis Palatii
 convenire jubebantur, data cuicunque li-
 bertate, ut vel prædicto judicio faven-
 tia, vel adversa deferre posset. Erant
 adhuc plurimi superstites, quibus negotij
 summa satis perspecta erat. Igitur hu-
 jus Puellæ vita ad examen revocatur ;
 cum vero cuncti de probata ejus virtute
 honorificum redderent testimonium, ejus
 innocentia vindicata est ; omniaque ad-
 versus eam acta, nulla ac irrita declarata
 fuere, necnon decretum, ut eo ipso die
 Rothomagi in foro sancti Ovani solemnis
 institueretur supplicatio, sequenti vero die
 alia celebraretur in veteri foro, ubi merces
 venales exponuntur, & innocens Virgo
 mortis supplicium subierat. Ejecta est ibi-
 dem etiam statua, quæ in quadam capsâ
 supra fontem hodiedum visitur, & Puel-
 lam muliebri habitu ornatam repræ-

F f 4 sen-

Sæcul. XV.
A.C. 1455.

sentat. Haud ulterior instituebatur quæstio contra iniquos hujus Virginis Judices, utpote quorum potissima pars jam-jam misero fato vivis erepta fuerat.

§. CLXXX.

Mediolanensem Dux a Delphino ad-versus Alphonsum defensus.

Delphinus, cum aulam haud amplius repetere constitueret, in Delphinatus ditione sua hæsit; ubi vero in Italia eo tempore bellum ferrebat inter Alphonsum Arragoniæ Regem & Venetos ex una, ex altera parte Franciscum Sfor-tiam inter & Florentinos. Delphinus horum sollicitationibus cedens conscripto milite Renato Andegavensi se junxit, copiasque suas ad Alpes eduxit. Verum pace in Italia, curis & opera summi Pontificis restituta, Delphinus spe sua frustratus est. Hic postquam decennali jam-jam pertinacia, iterata ac urgentissima Regis Patris sui mandata, quibus ad aulam redire jubebatur, eluserat, Carolus illum ad obedientiam vi compulsurus, iter ad Borbonienses, ac Avernienses agros simulavit, & copias suas sub Duce Ludovico Antonio Chabanno Dammartini Toparcha in Delphinatum eduxit, dato eidem negotio, ut Delphinum captum ad se adduceret. Hic consilii conscius, Delphina-